

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruisen, Beijeren en Wurtemberg.

(Koninklijke Boodschap; Verdrag met Emden.)

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruisen, Beijeren en Wurtemberg. (1)

1. KONINKLIJKE BOODSCHAP, ten geleide van de verdragen, ingekomen in de zitting van 13 Januarij 1818. (2)

Naar aanleiding van art. 58 der Grondwet, geven Wij U Edel Mogenden bij deze kennis van zes verdragen, welke Onzentwege gesloten en in den behoorlijken vorm bekrachtigd zijn;

Uit de afschriften dezer verdragen, welke Wij hiernevens voegen, zullen U Edel Mogenden ontwaren, dat dezelve bestaan:

- 1^o. in eene overeenkomst met de stad *Emden* nopens het onderhoud eener vuurbaak te *Borkum* en de betonning van de *Eems*;
- 2^o. in eene verklaring tusschen de *Nederlanden* en *Denemarken*, aangaande de uitbreiding van het tractaat van koophandel van 1701;
- 3^o. in eene overeenkomst met den Koning van *Hannover*, tot de wederkeerige uitlevering van misdadigers; en
- 4^o, 5^o. en 6^o. in overeenkomsten met de Koningen van *Pruissen*, *Wurtemberg* en *Beijeren*, tot afschaffing der regten op nalatenschappen en bij verhuizingen.

Waarmede Wij U, Edel Mogende Heeren, bevelen in Godes heilige bescherming.

's Hage, den 9den Januarij 1818.

(Get.) WILLEM.

2. VERDRAGEN, gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruisen, Beijeren en Wurtemberg. (3)

OVEREENKOMST tusschen de *Nederlanden* en de stad *Emden*, tot het onderhouden van eene vuurbaak te *Borkum*, en de betonning der *Eems*.

De heer H. J. Ortt, kapitein ter zee in dienst van de Vereenigde *Nederlanden*, als daartoe speciaal geautoriseerd bij besluit van den Secretaris van Staat voor de zaken der *Marine* van de Vereenigde *Nederlanden*, den heere J. C. van der Hoop, van den 12den Julij 1814, en herwaarts te *Emden* afgezonden, ten eene;

En de heer burgemeester van de stad *Emden*, von *Santen*, mede expresselijk door den heer Landes-Director van *Oostvriesland* geautoriseerd, ten andere zijde;

Verklaren hiermede, in hunne respectieve qualiteiten, met elkander te hebben aangegaan en gesloten het navolgende

Accoord en Conventie:

Dat namelijk de stad *Emden* gehouden zal zijn om de vuurbaak, in gevolge vorige Conventie van den 17den Junij 1800, reeds op het eiland *Borkum* opgerigt, te onderhouden en behoorlijk te doen branden, en voorts de rivier de *Eems* en daartoe behoorende wadden bij continuatie te doen betonnen en bebakenen, zoodanig en in voege zulks vereischt wordt, zonder en buiten eenig bezwaar of last van de schepen en vaartuigen van de Vereenigde *Nederlanden*, de voorschreven rivier in het komen naar dezelve, of in het uitgaan van daar passerende.

Waarentegen wederom de Vereenigde *Nederlanden* verplicht zullen zijn aan de kas van den *Emder-Kreits* of order, gedurende den tijd van tien jaren, waarvan het eerste zal verschijnen op den 1sten Julij 1815, jaarlijks te zullen contribuieren en betalen eene

som van zeven duizend karoli-gulden; telkens en tevens dat alle *Oostvriesche* schepen van hier naar de havens der Vereenigde *Nederlanden*, of van daar wederom derwaarts varende, van de betaling van den stuiver per last zullen blijven bevrijd, dewijl zij, die bij het inkomen en uitgaan reeds aldaar bevorens hebben betaald, gelijk zulks ook thans gebruikelijk is. Zullende na verloop van voorschreven tien jaren, en dus met den 1sten Julij 1824, ieder der contracterende partijen wederom treden in haar vorig regt, en deze Conventie gehouden voor geceesseerd te zijn.

Dat wijders met elkander zijnde geconveniëerd en overeengekomen, over en weder beloven een ieder daarvan het volle effect te doen en te laten genieten en te presteren, hetgeen daarbij is gestipuleerd, echter met dien verstande, dat zulks alvorens door Zijne Majesteit den Koning van *Pruissen* en Zijne Koninklijke Hoogheid den Souvereinen Vorst der Vereenigde *Nederlanden* zal zijn geapprobeerd en geratificeerd; ten welken einde wij ondergeschreven dan dezen hebben gepasseerd onder twee eensluidenden, om te strekken naar behooren, en na de voorschreven gedane ratificatie, tegen elkander uitgewisseld te worden.

Oirconde onze handen.

Actum *Emden*, 13 October 1814.

(Get.) A. I. v. SANTEN,

Burgemeester der stad *Emden*.

(L. S.) H. I. ORTT,

Kapitein ter zee in dienst der Vereenigde *Nederlanden*.

's Gravenhage, 10 December 1817.

Accordeert met deszelfs origineel.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(Get.) A. W. C. DE NAGELL.

(1) De stukken voorkomende onder n^o 2, zijn voor de leden gedrukt geweest.

(2) Overgenomen uit de Bijlagen behoorende bij de *Officiële Notulen* van het verhandelde in de zitting van 13 Januarij 1818. Zie ook *Nederlandsche Staats-Courant* 1818, n^o 13; *Amsterdamsche Courant* 1818, n^o 14; *Algemeene Nederlandsche Courant (Gazette Générale des Pays-Bas)* n^o 935.

(3) Zie ook *Nederlandsche Staats-Courant* n^o 20 en 21; *Amsterdamsche Courant* n^o 21, 23 en 25; *Rotterdamsche Courant* n^o 11 en 12; *Algemeene Nederlandsche Courant (Gazette Générale des Pays-Bas)* 944 en 945; *Lagmans Recueil de Traités*, I. bl 49 — 50; 218, 219 — 227, 217 — 218, 228 en 229.

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruissen, Beijeren en Wurtemberg.

(Verdragen met Denemarken en Hannover.)

DÉCLARATION entre le Danemarck et les Pays-Bas, relative à étendre le Traité de commerce de 1701.

Sa Majesté le Roi de Danemarck et Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ayant à cœur de se donner des preuves évidentes de l'amitié qui les unit, et d'étendre les relations de commerce et de navigation de leurs sujets, pour leur avantage mutuel, sont convenues expressément par la présente déclaration réciproque d'étendre en faveur du commerce et de la navigation de leur sujets respectifs à toute l'étendue actuelle du Royaume des Pays-Bas, les stipulations du Traité de commerce conclu en 1701, entre la couronne de Danemarck, et les ci-devant Etats-Généraux des Provinces Unies des Pays-Bas, qui, en vertu d'un consentement commun, est, et demeurera en vigueur jusqu'à ce que leurs Majestés s'entendent au sujet du renouvellement du dit Traité de commerce de l'année 1701, de sorte que d'un côté, à dater du jour de la signature de cette déclaration, les avantages, exemptions et privilèges qu'accorde ce Traité aux sujets du Roi de Danemarck, et aux navires sous pavillon Danois, leur seront accordés dans les Provinces Méridionales du Royaume des Pays-Bas, comme dans les Provinces Septentrionales, où ils n'ont point cessé d'en jouir; et de l'autre, également à dater du jour de cette signature, seront admis à jouir, tant au passage du détroit du Sund que dans les ports des Etats du Roi de Danemarck, de tous les avantages, exemptions et privilèges stipulés par le Traité de commerce de l'année 1701, les habitants et navires des Provinces Méridionales du Royaume des Pays-Bas, ainsi que les navires navigant sous pavillon Néerlandais, venant des ports des susdites Provinces, ou y étant destinés.

Dans les Colonies respectives des deux Royaumes les sujets des deux Souverains jouiront mutuellement des faveurs qui y sont actuellement accordées, ou qui le seront dans la suite à toute autre nation que ce soit.

En foi de quoi, nous soussignés, Ministres de Sa Majesté le Roi de Danemarck et de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, autorisés à cet effet, avons signé la présente déclaration et y avons apposé le cachet de nos armes.

Fait en double à Copenhague ce 10 Juillet 1817.

(Signé) N. ROSENKRANTZ.

(Signé) P. DE CROMBRUGHE.

(L. S.)

La Haye, ce 10 Décembre 1817.

Certifié conforme,

Le Ministre des Affaires Etrangères.

(Signé) A. W. C. DE NAGELL.

OVEREENKOMST, tusschen Hunne Majesteiten de Koningen der Nederlanden en van Hannover, tot de wederkeerige uitlevering van misdadigers, en de opheffing der regtskosten in lijfstraffelijke gevallen.

Ik ondergeteekende, Minister van Buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, verklaar bij deze, dat, ten aanzien van de wederkeerige uitlevering van misdadigers, en de opheffing der regtskosten, in lijfstraffelijke gevallen, met het kabinets-ministerie van Zijne Majesteit den Koning van Hannover, onder voorbehoud der ratificatiën der beide Souvereinen, gesloten is, de navolgende Overeenkomst, te weten:

§ 1. De wederzijdsche Hooge Regeringen van Hannover en der Nederlanden zijn overeengekomen, om onderling aan elkander de uitlevering toe te staan van personen, die op het grondgebied van eene der beide gemelde Hooge Regeringen hebben misdreven, en tegen welke te dier zake regterlijke provisien verleend zijn, waaromtrent over en weder, volgens de hieronder bepaalde regelen, zal worden te werk gegaan.

§ 2. Indien de misdadiger, wiens uitlevering gevraagd wordt,

een onderdaan is van de Mogendheid door welke deze wordt opgevorderd, en op welker grondgebied het misdrijf is gepleegd, zal de uitlevering worden toegestaan in de volgende gevallen:

a. Wanneer de misdaad is van zoodanigen aard, dat de bestraffing van den schuldige, voor het belang en de veiligheid van de ingezetenen der wederzijdsche Staten, als wenschelijk of noodzakelijk is aan te merken; als hoedanige misdaden in het bijzonder zijn te beschouwen, moord of doodslag; brandstichting; diefstal met braak, inklimming, of andere verzwarende omstandigheden; valsche munting; bedriegelijke bankbreuk; en voorts zoodanige misdrijven, die uit hoofde van derzelver zwaarte, of van de omstandigheden waaronder zij gepleegd zijn, bij de Hooge Regering, aan welke de uitlevering gevraagd wordt, zullen worden geoordeeld de bestraffing van den schuldige, en zijne uitlevering tot dat einde, te moeten of te kunnen ten gevolge hebben.

b. Wanneer de misdaad is gepleegd tegen den Staat, of deszelfs Opperhoofd in het algemeen, als hoedanige misdaden zullen zijn aan te merken, de aanslagen op het leven van den Souverein, of van dengene die het opperste gezag in handen heeft; het verwekken van oproer of binnenlandsche onlusten; het vervalschen van openbare schuldbrieven, staatsstukken, of andere op openbaar gezag uitgevaardigde akten, wanneer de vervalsching strekken zoude tot het verminderen van het crediet, of in het dadelijk nadeel van den Staat, die daaromtrent vertoogen doen mogt; het ontvreemden of verduisteren van 's Lands penningen, hetzij zulks geschiede door openbare beampten of door bijzondere personen; en voorts zoodanige andere misdaden of misdrijven, waardoor aan den Staat eenig nadeel of merkelijke rampen mogten zijn berokkend of voorbereid.

c. Wanneer de misdadiger reeds in hechtenis geweest, doch ontvlugt, of te ook bij contumacie ter straffe verwezen is.

§ 3. Indien de misdadiger, wiens uitlevering gevraagd wordt, een onderdaan is van de Mogendheid, van welke deze wordt opgevorderd, en buiten welker grondgebied het misdrijf is gepleegd, zal de uitlevering alleen worden toegestaan in zoodanige zware en afschuwelijke misdaden, die dengene welke deze heeft bedreven, onwaardig maken om op eenige bescherming der Regering te hopen; als daar zijn moordenaars, huisbrekers, roovers die de openbare wegen onveilig maken, en andere dergelijke, omtrent welker uitlevering evenwel de Hooge contracterende Partijen aan zich voorbehouden, om in ieder bijzonder geval, naar mate van den min of meer bezwarenden aard der omstandigheden, te beslissen en te beschikken.

§ 4. In geen geval zal de uitlevering kunnen gevraagd worden van zoodanige personen, die misdreven hebben tegen de financiële wetten, die in de wederzijdsche Koningrijken van Hannover en der Nederlanden in werking zijn, ten ware de misdrijven mogten zijn vermeld geweest van omstandigheden, die deze zouden kunnen doen vallen in de bepalingen, die bij §§ 2 en 3 zijn vastgesteld.

§ 5. Wanneer de misdadiger, wiens uitlevering gevraagd wordt, op het grondgebied der wederzijdsche Hooge Regeringen mogt hebben misdreven, en zich in het land der Regering, die de aanvraag tot de uitlevering gedaan heeft, mogt hebben schuldig gemaakt aan eene der misdaden, die bij §§ 2 en 3 zijn aangeduid; mitsgaders wanneer die misdaad mogt zijn van eenen zwaarderden of meer bedenkelijken aard, dan de misdrijven, die op het grondgebied der andere Regering zijn gepleegd, zal in de gevraagde uitlevering worden toegestemd, behoudens hetgeen bij de volgende § is vastgesteld. Ingevallen de uitgeleverde misdadiger mogt worden vrijgesproken, zal hij weder worden aangeboden aan de Regering, die in zijne uitlevering heeft toegestemd.

§ 6. In het geval, bij de vorige § vermeld, zal evenwel de uitlevering kunnen geweigerd worden:

a. Wanneer de misdrijven, die op het grondgebied der wederzijdsche Regeringen zijn bedreven, zijn van gelijke zwaarte en gruwzaamheid.

b. Wanneer het tot afschrik van misdaden, die de overhand hebben genomen, van belang zijn mogt, om den misdadiger, ten voorbeelde van anderen te straffen op het grondgebied waar hij zich werkelijk bevindt.

c. Wanneer de misdadiger betrokken is in regterlijke vervolgingen, die tegen meerdere personen zijn aangelegd, en wanneer

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruisen, Beieren en Wurtemberg.

(Verdrag met Hannover.)

de uitslag der vervolgingen, geheel of gedeeltelijk, van het aanwezig zijn des opgevorderden misdadigers zoude kunnen afhangen.

d. Wanneer de partijen, die door het gepleegd misdrijf schade hebben geleden, door de gevraagde uitlevering zouden worden verkort in hun regt, om de vergoeding dier schade te vorderen.

§ 7. Wanneer in het geval, bij § 5 vermeld, in de gevraagde uitlevering wordt toegestemd, zullen ook tevens worden afgegeven de berigten en stukken die reeds mogten ingewonnen en voorhanden zijn omtrent de misdaden of misdrijven, welke zijn gepleegd in het land der Regering van welke de misdadiger wordt gevorderd, ten einde daarop zoodanig acht te slaan als men zal oordeelen te behooren.

Wanneer de misdadiger, na te zijn vrijgesproken, weder wordt uitgeleverd aan de Regering, die in zijne eerste uitlevering heeft toegestemd, zullen tevens worden overgemaakt alle de berigten en stukken, die omtrent de wederzijdsche gepleegde misdrijven voorhanden zijn.

§ 8. Wanneer er, achtereenvolgens de hiervoren gemaakte bepalingen, gronden voorhanden zijn, om de uitlevering eens misdadigers te vragen, zullen de regters of officieren van justitie in de landen der wederzijdsche Regeringen elkander onderling verzoeken om den misdadiger aan te houden, en tot elkanders beschikking in verzekerde bewaring te stellen, met toezending tevens van de regterlijke provisien, die tegen den aangeklaagde zijn verleend, en die aan dezen, bij of onmiddellijk na de aanhouding, zullen moeten worden beteeekend; en zal aan de in dier voege gedaane verzoeken door de wederzijdsche regters of officieren met allen betamelijken spoed moeten worden voldaan, en van de aanhouding, aan dengene, die het verzoek gedaan heeft, moeten worden kennis gegeven.

§ 9. De aanhouding in gemelden voege gedaan zijnde, zal de uitlevering van de eene aan de andere Regering gevraagd worden, en zal alsdan worden onderzocht en nagegaan, of er, naar aanleiding der tegenwoordige Overeenkomst, redenen zouden kunnen zijn, om in de gevraagde uitlevering zwarigheden te maken.

§ 6. Bijaldien in de uitlevering wordt toegestemd, zal de misdadiger gebragt worden op de grenzen van het land der Regering, die denzelfden heeft opgevorderd, en zal deze aldaar worden overgeleverd aan de militaire of burgerlijke beambten van dat land, ten einde gebragt te worden voor den regter, die wegens de zaak zal moeten erkennen.

§ 11. De wederzijdsche Regeringen doen bij deze over en weder afstand van alle vorderingen tot teruggave van kosten van onderhoud, van vervoer en andere, die op de uitlevering van misdadigers mogten vallen, en die zij beloven wederzijds voor eigen rekening te zullen nemen.

§ 12. Wanneer de vervolging van lijfstraffelijke gedingen in de wederzijdsche Rijken der Hooge contracterende Partijen, niet de uitlevering van misdadigers, maar het hooren van getuigen, of de mededeeling van stukken mogt vereischt worden, zullen de regters, geregten of officieren van justitie, in de beide Rijken, elkander onderling daartoe de noodige verzoeken doen, en zal daaraan met alle bereidwilligheid moeten worden voldaan.

Wanneer de persoonlijke verschijning der getuigen voor den buitenlandschen regter mogt vereischt worden, zullen de regters, geregten of officieren der wederzijdsche landen elkander onderling verzoeken om de gemelde getuigen tot zoodanige persoonlijke verschijning over te halen en te bewegen; aan hoedanige verzoeken men wederzijds zal gehouden zijn te voldoen, en zal, in die gevallen, aan de getuigen eene billijke vergoeding van reis- en teerkosten worden toegestaan, waaromtrent men zich voorbehoudt een bepaald tarief vast te stellen.

§ 13. Op gelijke wijze, als bij de voorgaande paragraaph is vastgesteld, zal ook de confrontatie van eenen of meerdere misdadigers kunnen gevraagd worden, wanneer die nuttig of noodig wordt geoordeeld, en zal ook aan dergelijke verzoeken in redelijkheid moeten worden gehoor gegeven.

Het overbrengen en terugbrengen der misdadigers, in geval van confrontatie, zal plaats hebben in gelijker voege, als hiervoren bij § 10 is bepaald, zullende ook daaromtrent, evenmin als omtrent het hooren van getuigen, of het mededeelen van stukken, eenige vordering van kosten kunnen worden toegelaten.

§ 14. Het zal aan de bedienden der justitie en politie in de

landen der wederzijdsche Regeringen geoorloofd zijn, om voortvlugtige misdadigers of verdachte personen, wanneer zij op het grondgebied der andere Regering de wijk nemen, over de grenzen te vervolgen, en hen, wanneer niet dadelijk de hulp der plaatselijke beambten kan worden ingeroepen, aan te houden, mits hen terstond overleverende aan het naaste geregt. en mits, ten opzichte der uitlevering, worde in acht genomen hetgeen hierboven bij § 9 is vastgesteld.

§ 15. De tegenwoordige Overeenkomst, die op eene volkomen wederkeerigheid gegrond is, en welke in alle landen, die aan het beheer der wederzijdsche Regeringen zijn onderworpen, zal worden nagekomen, zal, op de in de wederzijdsche Staten gebruikelijke wijze, afgekondigd of bekend gemaakt worden.

Brussel, den 23sten Augustus 1817.

(Get.) A. W. C. VAN NAGELL.

De bovenstaande Overeenkomst is door de Nederlanden op den 31sten October 1817, en door Hannover op den 28sten October van hetzelfde jaar geratificeerd.

's Gravenhage, den 10den December 1817.

Voor eensluidend afschrift.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

(Get.) A. W. C. VAN NAGELL.

TARIEF van reis- en teerkosten, vastgesteld ingevolge § 12 van de Overeenkomst met het Koninkrijk Hannover, omtrent de wederzijdsche uitlevering van misdadigers, enz.

De wederzijdsche Hooge Regeringen der Nederlanden en van Hannover, bij het 12de artikel der tusschen haar op den 17den Maart en 23sten Augustus 1817, omtrent het uitleveren van misdadigers, gesloten Overeenkomst, waarvan de ratificaties op den 28sten en 31sten October daaraanvolgende behoorlijk geteekend en wederzijds zijn uitgewisseld, aan zich hebbende voorbehouden, om een bepaald tarief vast te stellen omtrent de reis- en teerkosten, welke zouden worden toegestaan aan de onderdanen der wederzijdsche Regeringen, welke zouden worden verzocht om voor buitenlandsche regters te verschijnen, ten einde getuigenis af te leggen in lijfstraffelijke zaken of gedingen, zijn met elkander overeengekomen om te dien opzichte het navolgende vast te stellen:

a. dat aan de getuigen welke zich, daartoe verzocht, op de wijze bij art. 12 der boven vermelde overeenkomst voorgeschreven, voor den buitenlandschen regter zullen vervoegen, voor reiskosten zal worden toegelegd, namelijk:

te rekenen van den 15den April tot den 15den October, voor ieder uur afstands, zoo wel op de heen- als op de terugreis, eene som van twee gulden Nederlansch geld, of 1 thaler 2 ggr. Hannoversch Conventions-geld; en te rekenen van den 16den October tot den 14den April, mede voor ieder uur afstands, en zoo wel op de heen- als op de terugreis, eene som van twee gulden en vijftig cents Nederlansch geld, of 1 thaler 8½ ggr. Hannoversch Conventions-geld.

b. dat aan die getuigen, te rekenen van den dag waarop zij zullen zijn gekomen ter plaatse waar hunne persoonlijke verschijning is verzocht, tot en met den dag volgende op dien waarop de regter aan hen zal hebben verklaard, dat hunne tegenwoordigheid niet meer wordt gevorderd, voor verblijf kosten zal worden toegelegd eene som van vier gulden daags Nederlansch geld, of 2 thaler 4 ggr. Hannoversch Conventions-geld;

c. dat de regters voor welke de getuigen zullen verschijnen, aan die getuigen zullen afgeven een bewijs van hetgeen aan hen, achtereenvolgens het bepaalde hierboven, wegens reis- en verblijfkosten zal verschuldigd zijn; en dat de regters zich, ten opzichte van de berekening der afstanden, zullen rigten naar zoodanige aanwijzingen, welke hun meest geschikt voorkomen om ten rigtsnoer te worden genomen; zullende de gedeelten van een uur, meer dan een kwartieruurs bedragende, voor een geheel uur worden gerekend, doch voor het mindere niets worden geleden;

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruissen, Beijeren en Wurtemberg.

(Verdragen met Pruissen en Beijeren.)

d. dat de wederzijdsche Hooge Regeringen de vereischte zorg zullen dragen, dat het beloop der aan de getuigen in voege voorschreven toegekende reis- en verblijfkosten, dadelijk en zonder verwijl aan hen worde uitbetaald;

e. dat de hierboven bepaalde reis- en verblijfkosten persoonlijk aan elk een, wiens verschijning voor den buitenlandschen regter is verzocht, zullen worde geleden, zonder onderscheid van geslacht of van ouderdom.

's Gravenhage, den 20sten December 1817.

De Minister van Buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,

(Get.) A. W. C. VAN NAGELL.

DÉCLARATION entre la Prusse et les Pays-Bas, relative l'abolition réciproque du droit de détraction et de l'impôt d'émigration.

Quoique l'abolition réciproque du droit de détraction (*gabella hereditaria*) et de l'impôt d'émigration (*census emigrationis*) existe depuis longtemps entre la Hollande et la Prusse, le Gouvernement des Pays-Bas et celui de Prusse ont résolu de conclure, touchant cet objet, une Convention formelle, avec extension sur les pays respectifs, nouvellement acquis, et déclarent par les présentes ce qui suit:

Art. 1. Il ne doit être levé, lors de l'exportation de biens, argens ou effets quelconques, hors des Etats du Royaume des Pays-Bas, dans les Etats de Sa Majesté le Roi de Prusse, ou hors de ces derniers, dans les Etats des Pays-Bas, soit que cette exportation provienne d'émigration, de succession, legs, dot, donation ou d'autres titres quelconques, aucun droit de détraction (*gabella hereditaria*) ni impôt d'émigration (*census emigrationis*) de manière que les personnes, intéressées à ces translations de biens, ne seront assujetties à d'autres impositions ou taxes, qu'à celles qui, soit à raison de droit de succession, de vente ou mutation de propriété quelconque, seront acquittées par les habitants des Pays-Bas ou de la Prusse même, d'après les lois, réglemens et ordonnances existants, ou à émaner dans la suite.

Art. 2. Cette exemption s'étend non seulement sur les droits de détraction et l'impôt d'émigration susmentionnés, à verser dans les caisses du Souverain, mais aussi sur ceux à verser dans les caisses des villes, bourgs, communes, abbayes, couvents, fondations pieuses, juridictions patrimoniales, et corporations. Les propriétaires de terres seigneuriales dans des deux Etats respectifs sont en conséquence soumis, ainsi que tous les autres particuliers dans les dits Etats, à la présente Convention, et ne peuvent exiger ni lever aucuns droits susmentionnés, sur les biens, argens ou effets quelconques à exporter des Etats respectifs.

Art. 3. L'exemption des droits susdits, dont il est parlé aux articles 1 et 2, a trait aux biens, argens et effets quelconques; mais les lois respectives, émanées dans les Etats de S. M. le Roi des Pays-Bas, et dans ceux de S. M. le Roi de Prusse, touchant la personne de l'individu émigrant, ses devoirs personnels, sa sujétion au service militaire, lois par lesquelles il est enjoint à tout sujet, qui souhaite d'émigrer, d'en demander la permission à son Souverain suivant l'ordre établi, seront maintenus en pleine vigueur, nonobstant la présente Convention.

A l'égard du service militaire et des autres devoirs personnels de l'émigrant, aucun des deux Gouvernemens n'est restreint par la présente Convention, dans le maintien de l'exercice de ses lois et ordonnances, ni dans sa future législation sur ces objets.

Art. 4. La présente déclaration, expédiée en double et de même teneur, signée par les Ministres respectifs, au nom de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et de Sa Majesté le Roi de Prusse, sera échangée mutuellement, et il sera enjoint aux autorités respectives

dans les deux Etats de s'y conformer, et de veiller à l'exécution de cette Convention.

Fait à Bruxelles ce 16 Juin 1817.

Le Ministre des Affaires Etrangères de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

(L. S.) (Signé) A. W. C. DE NAGELL.

La Haye ce 10 Décembre 1817.

Certifié conforme,

Le Ministre des Affaires Etrangères,

(Signé) A. W. C. DE NAGELL.

DÉCLARATION entre la Bavière et les Pays-Bas, relativement à l'abolition réciproque du droit de détraction et de l'impôt d'émigration.

Le Ministre des Affaires Etrangères de S. M. le Roi des Pays-Bas, Grand-Duc de Luxembourg, déclare par les présentes, que, sauf l'approbation et la ratification des Souverains respectifs, la Convention suivante a été conclue avec le Ministre de S. M. le Roi de Bavière, relativement à l'abolition réciproque du droit de détraction (*jus detractus*) et de l'impôt d'émigration (*census emigrationis*).

Art. 1. Les droits, connus sous le nom de *jus detractus*, *gabella hereditaria*, et *census emigrationis*, ne seront plus exigés ni perçus à l'avenir, lorsqu'en cas de succession, legs, donation, vente, émigration ou autre, il y a lieu à une translation de biens du Royaume des Pays-Bas dans les Etats-Bavarois, ou de ceux-ci dans les Etats Neerlandais; toutes les impositions de cette nature étant abolies entre les deux Pays.

Art. 2. Cette disposition s'étend non-seulement aux droits et autres impositions de ce genre, qui font partie des revenus publics; mais encore à ceux, qui, jusqu'ici, pourraient avoir été levés par quelques provinces, villes, juridictions, corporations ou communes, de manière que les personnes, intéressées à ces exportations de biens, ne seront assujetties à d'autres impositions ou taxes, qu'à celles, qui, soit à raison de droit de succession, de vente ou mutation de propriété quelconque, sont acquittées par les habitants des Pays-Bas, ou de la Bavière même, d'après les lois, réglemens et ordonnances existants, ou à émaner dans la suite.

Art. 3. La Convention susdite est applicable, non seulement à toutes les successions à échoir à l'avenir, mais encore à celles déjà dévolues, mais dont la translation n'a point encore été effectuée.

Art. 4. Comme cette Convention ne regarde que les propriétés et leur libre exportation, toutes les lois relatives au service militaire restent en pleine vigueur dans les deux pays, et les Gouvernemens contractants ne sont nullement restreints par la présente déclaration dans leur future législation sur cet objet.

Art. 5. Cette Convention sera délivrée en double de la même teneur, et aura force et valeur dans les Etats respectifs.

Bruxelles, le 26 Août 1817.

Le Ministre susdit,

(L. S.) (Signé) A. W. C. DE NAGELL.

La présente Convention a été ratifiée par les Pays-Bas le 28 Octobre 1817, et par la Bavière le 24 Septembre de la même année.

La Haye, le 10 Décembre 1817.

Certifié conforme,

Le Ministre des Affaires Etrangères,

(Signé) A. W. C. DE NAGELL.

XVI. Verdragen gesloten met Emden, Denemarken, Hannover, Pruisen. Beijeren en Wurtemberg.

(Verdrag met Wurtemberg.)

DÉCLARATION entre Wurtemberg et les Pays-Bas, relativement à l'abolition du droit de détraction et de l'impôt d'émigration.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, et Sa Majesté le Roi de Wurtemberg, ayant trouvé convenable d'étendre les principes déjà fixés par la Diète Germanique à la Généralité de leurs Etats relativement à l'exportation des biens de leurs sujets respectifs d'un Royaume à l'autre, sont convenus à cet égard des articles suivants :

Art. 1. Les droits, connus sous le nom de *jus detractus, gabella hereditaria et census emigrationis*, ne seront plus exigés, ni perçus à l'avenir, lorsqu'en cas de succession, donation, vente, émigration ou autres, il y a lieu à une translation de biens du Royaume des Pays-Bas dans les Etats de Sa Majesté le Roi de Wurtemberg, ou de ceux-ci dans les Etats Neerlandais, pour toute leur étendue tant actuelle que future; toutes les impositions de cette nature étant abolies entre les deux pays.

Art. 2. Cette disposition s'étend non seulement aux droits et autres impositions de ce genre, qui font partie des revenus publics, mais encore à ceux qui jusqu'ici pourraient avoir été levés par quelques provinces, villes, juridictions, corporations, arrondissements ou communes, de manière que les sujets respectifs, qui exporteront des biens, ou auxquels il en échoirait à titre quelconque, dans l'un ou l'autre Etat, ne seront assujettis sous ces rapports à d'autres impositions ou taxes qu'à celles, qui, soit à raison de droit de succession, de vente, ou de mutations de propriété quelconque, seraient également acquittées par les habitants du Royaume des Pays-Bas, ou celui de Wurtemberg, d'après les réglemens et ordonnances, qui existent, ou qui émaneront par la suite dans les deux pays.

Art. 3. La présente Convention est applicable, non seulement à toutes les successions à échoir, à l'avenir et à celles déjà dévolues, mais à toutes les translations de bien en général, dont l'exportation n'a point encore été effectuée.

Art. 4. Comme cette Convention ne regarde que les propriétés, et leur libre exportation, toutes les lois relatives au service militaire restent en pleine vigueur, dont les deux pays et les Gouvernemens contractants ne sont nullement restreints par la présente Convention dans leur future législation sur cet objet.

Art. 5. Cette Convention expédiée en double et de même teneur, signée par les Ministres respectifs de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Wurtemberg, sera échangée mutuellement, et aura fait et valeur du jour où les échanges auront eu lieu.

Fait et signé à la Haye ce 4 Octobre 1817.

(L. S.)

(Signé) A. W. C. DE NAGELL.

La présente Convention a été ratifiée par les Pays-Bas le 21 Octobre 1817, et par le Wurtemberg le 17 Novembre de la même année.

La Haye, ce 10 Decembre 1817.

Certifié conforme,

Le Ministre des Affaires Etrangères,

(Signé) A. W. C. DE NAGELL.